

nalogo si je stavil sestavo etnografsko-etimološkega slovarja. Po dovršenem potovanju je bil profesor na harkovski univerzi. O njegovem delu za slov. dial. in etnol. prim.: Ramovš, *Historična gramatika VII*, uvod; Nahtigal v *SJ*, 1940. — ¹⁵ A. N. Pypin je iz Saratova ob Volgi; gimnazijo je obiskoval v domačem kraju (1842-49), univerzo pa v Kazanju in kasneje v Moskvi, kjer je predaval takrat znameniti Grigorovič. — Najbolj znano njegovo delo je »Zgodovina slovanskih literatur«, ki je doživela v prejšnjem stoletju dve izdaji (1865, 1879); o tretji, nameravani, govori *Prijatelj* v *LZ*, 1906, (31, 104, 153, 215). — ¹⁶ prim. *LZ*, 1906, 153 in *LZ*, 1938, 304. — ¹⁷ *Österreichische Revue* 3 Bd, str. 76-100; (3 Bd, str. 52-66). — ¹⁸ Razlaga, da so znani Slovenci z imenom »Horutane« med Rusi »so vremen Nestora« — kakor Pypin; Korš Nestorja sploh ne omenja. — ¹⁹ pismo je datirano z dne 4. jun. 1831; prim. Matija Čop, *Izbrano delo*. *Cvetje* 6, str. 32-40. — ²⁰ *Blätter aus Krain*, št. 5. — ²¹ Puškin je pisal Evgenija Onjegina v razdobju od 1823-1831. — ²² Goethe se je spoznal za časa bolezni 1768 z različnimi skrivnostnimi alkimističnimi knjigami; iz tega leta smatrajo njegovi biografi, da so prvi zapiski Fausta; prvi del te velike pesnitve je izšel l. 1808, drugi pa 1824-31.

Karel Rakovec | Labodji zastor

Labodji zastor visel je med nama,
kot senca mi zakrival je ikono.
Skoz gosto prepleteno rožno trnje
vabila si me z nemima rokama.

Zakaj sem zbal se ovijalk ljubezni?
Okamenel mi je korak do tebe.
Ti nisi se ganila, le smehljala.
S solzami sem glušil tvoj smeh dvorezni.

Solze sem stregel v vrč in ti napival.
Sem te kdaj ljubil, kelih neizpiti?
Zdaj so potrgane vse bele niti.

Ko sva bila v najožji krog ujeta,
ločila naju je zavesa črna.
Zakrila te je črna silhueta.